

STAROSTWO POWIATOWE
w Tomaszowie Mazowieckim
BIURO RADY POWIATU

Wpłynęło 29.07.2022 r.

L.dz. 144 *Pca*

Tomaszów Mazowiecki, 25.07.2022 r.

złożono w KANCELARIĘ

STAROSTWO POWIATOWE
w Tomaszowie Mazowieckim
KANCELARIA

Wpłynęło 28.07.2022

L.dz. 14544 ilość zał. 29.07.2022

BRP
RADA POWIATOWA
Czaszowice

znak sprawy:

PINB/7355/1886/4717/AJ/22

(PINB/7355/1886/4717/AO/21)

Rada Powiatu Tomaszowskiego
ul. św. Antoniego 41
97-200 Tomaszów Mazowiecki

Skarga na działania Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Tomaszowie Mazowieckim.

Zgłaszam kategorię sprzeciw wobec bezprawnych działań Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Tomaszowie Mazowieckim naruszających moje prawa i wymuszających na mnie ponoszenie nieuzasadnionych kosztów w wyniku wadliwie i nieobiektywnie, z rażącym naruszeniem prawa prowadzonego postępowania, pozbawiając mnie również środków odwoławczych.

Postępowanie prowadzone jest z naruszeniem przepisów Prawa Budowlanego, Kodeksu Postępowania Administracyjnego oraz wbrew orzecznictwu sądowo - administracyjnemu dotyczącemu tożsamej materii, w tym bez poszanowania orzeczeń Naczelnego Sądu Administracyjnego wyrażanych w uchwałach podjętych w składzie 7 sędziów.

Wydane wobec mnie Postanowienia:

1. Postanowienie z dnia 04.07.2019 r. nr 58/2019
2. Postanowienie z dnia 13.07.2022 r. nr 54/2022

zostały wydane z rażącym naruszeniem prawa poprzez naruszenie zasad prowadzenia postępowania administracyjnego, wyrażonych w Kodeksie postępowania administracyjnego, w szczególności:

- 1) art. 7 k.p.a., tj. zasady prawdy obiektywnej zgodnie z którą w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego

wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli;

- 2) art. 7a k.p.a., tj. zasady rozstrzygania wątpliwości **interpretacyjnych na korzyść strony**. Jeżeli przedmiotem postępowania administracyjnego jest nałożenie na stronę obowiązku bądź ograniczenie lub odebranie stronie uprawnienia, a w sprawie pozostają wątpliwości co do treści normy prawnej, **wątpliwości te są rozstrzygane na korzyść strony**, chyba że sprzeciwiają się temu sporne interesy stron albo interesy osób trzecich, na które wynik postępowania ma bezpośredni wpływ;
- 3) art. 8 k.p.a., tj. **zasady pogłębiania zaufania**. **Organy administracji publicznej prowadzą postępowanie w sposób budzący zaufanie** jego uczestników do władzy publicznej, kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania;
- 4) art. 9 k.p.a., tj. **zasady udzielania informacji**. Organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Organy czuwają nad tym, aby strony i inne osoby uczestniczące w postępowaniu nie poniosły szkody z powodu niezajomości prawa, i w tym celu udzielają im niezbędnych wyjaśnień i wskazówek
- 5) art. 11 k.p.a., tj. **zasady przekonywania**, z której wynika obowiązek organów administracji publicznej wyjaśniania stronom w sposób jasny, zrozumiały i logiczny przyczyn podejmowania określonych działań przez te organy. Istotne jest, że rzeczona zasada obowiązuje w trakcie całego postępowania administracyjnego, tj. od momentu jego wszczęcia aż do wydania ostatecznej decyzji. Organy administracji publicznej powinny szczególnie skrupulatnie przestrzegać zasady przekonywania w przypadku postępowań zmierzających do nałożenia na stronę sankcji lub uciążliwych obowiązków.

Uzasadnienie

Postanowieniem Nr 58/2019 z dnia 04.07.2019 r., znak: PINB/7355/1886/4717/AJ/19 Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Tomaszowie Mazowieckim nałożył na mnie obowiązek wynikający z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 24.10 1974 r. Prawo budowlane, tj. przedstawienie w terminie do 6 września 2019 r. oceny technicznej wybudowanego budynku

gospodarczego o wymiarach 3,05 x 2,98 m na działce nr 561/13, w miejscowości Łazisko 22/24 w gminie Tomaszów Mazowiecki.

Na przedmiotowe postanowienie złożyłem zażalenie do Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Łodzi. ŁWINB postanowieniem nr 206/2019 z dnia 25.10.2019 r. stwierdził niedopuszczalność mojego zażalenia, i co do tego nie mam wątpliwości. Jednocześnie z uzasadnienie wynika, że postanowienie PINB będzie mogło być przeze mnie kwestionowane dopiero w odwołaniu od decyzji. Próbowałem wielokrotnie uzyskać od Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Tomaszowie Mazowieckim informację na temat powodów, dla których budynek został zakwalifikowany jako samowola budowlana oraz o dalszym przebiegu postępowania. Bezskutecznie. Wyjaśnienia sprowadzały się do udowadniania mi niedopuszczalności zaskarżenia postanowienia Nr 58/2019 z dnia 04.07.2019 r. oraz informacji, że *"zastosowany został tryb postępowania bez wymaganego pozwolenia..."*, bez wyjaśnienia przesłanek zakwalifikowania budynku, jako samowoli budowlanej.

Zwróciłem się o przedłużenie terminu na wykonanie nałożonych na mnie obowiązków z uwagi na ograniczenia wynikające z wprowadzenia stanu epidemii w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2. Wprowadzone ograniczenia w przemieszczaniu się i kontaktach z ludźmi (w tym również z PINB) powodowały trudności w podjęciu czynności wynikających z postanowienia, z czym wiąże się również uzyskanie wszelkich niezbędnych informacji i wyjaśnień, zakładałem bowiem, że zostanie ponad wszelką wątpliwość udowodnione, że budynek powstał jako samowola budowlana.

Tak się jednak nie stało.

Z uzasadnienia postanowień w żaden sposób nie wynika, w jaki sposób Pani Inspektor prowadząca sprawę Aneta Józwicka doszła do stwierdzenia, iż przedmiotowy budynek jest samowolą budowlaną.

W uzasadnieniu można odnaleźć, że jedno co **ustalono** to jedynie *"...iż obecnie nie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla działki o nr ewid. 561/13..."*. Obecnie nie obowiązuje, ale postępowanie dotyczy czasu, kiedy taki plan obowiązywał, a informacja o przeznaczeniu terenu w tym planie jest PINB znana i znajduje się w aktach innej sprawy, którą Pani Inspektor przywołuje w tym postępowaniu.

Dalsze uzasadnienie przyjęcia, że mój budynek jest samowolą budowlaną sprowadza się do wyszczególnienie organów i instytucji, do których wystąpiła Pani Józwicka.

Pani Inspektor zapożyczyła sformułowania z innego postępowania i na tej podstawie **przyjęła**, że obiekt powstał bez wymaganego pozwolenia na budowę. Nagromadziła materiały dowodowe w postaci potwierdzonego za zgodność z oryginałem wypisu i wyrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonego uchwałą Rady Gminy Tomaszów Mazowiecki nr 72/14/92 z dnia 14.02.1992 r. oraz informacji na temat podziału działki nr 561 na przestrzeni lat. Nie wiadomo jednak z uzasadnienia postanowienia, jak ten materiał wpłynął na wyciągnięty wniosek o samowolnym wybudowaniu przedmiotowego budynku.

Maniakalnie Pani Inspektor przytacza jedno zdanie wyjęte z moich uwag do zeznań świadków przesłuchiwanym na okoliczność pożaru kurnika, które jest tylko fragmentem mojej wypowiedzi i nie oddaje jej prawdziwego znaczenia, natomiast sugeruje bagatelizowanie przez organ nadzoru budowlanego faktu składania fałszywych zeznań.

Budynek gospodarczy o wymiarach 3,05x2,98 m był wybudowany ok. roku 1993 (1994), przez mojego dziadka, a organ, jak czytamy w uzasadnieniu *"nie znajduje w dowodach zaprzeczenia złożonego oświadczenia"*. Nie zachowała się dokumentacja budowy, co nie oznacza, że jest to samowola budowlana.

Wyroki sądów administracyjnych, w tym Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie jednoznacznie wskazują, że *"...fakt niedysponowania, w wyniku upływu czasu, przez następców prawnych inwestora i organ administracji architektoniczno-budowlanej dokumentacją, której przechowywanie do roku 1994 nie było obligatoryjne, nie może bowiem dowodzić ani samowoli budowlanej, ani niezgodności z prawem realizacji inwestycji."* - wyrok NSA II OSK 2888/17 z dnia 10.05.2018 r.

I dalej w tym wyroku "... przepisy Prawa budowlanego z 1974 r. zasadniczo nie nakładały na właściciela obiektu budowlanego obowiązku archiwizowania dokumentacji związanej z jego użytkowaniem, a organy wydające pozwolenia na budowę były zobligowane do przechowywania dokumentów dotyczących wydawanych pozwoleń na budowę tylko przez 5 lat (por. A. Kosicki [w] Komentarz do art. 63 ustawy - Prawo budowlane; SIP "Lex"). Dlatego też, w orzecznictwie ugruntował się pogląd, że obowiązki wynikające z art. 63 ust. 1 P.b. nie mogą odnosić się ani do obiektów budowlanych wybudowanych przed wejściem w życie komentowanej ustawy, tj. przed 1 stycznia 1995 r., ani do robót budowlanych wykonanych przed tą datą. Oznacza to brak obowiązku posiadania dokumentacji budowy oraz dokumentacji powykonawczej dla obiektów budowlanych wybudowanych przed 1 stycznia 1995 r. (por. wyroki NSA: z dnia 19 września 2013 r., sygn. II OSK 1004/12; z dnia 2 czerwca 2016 r., sygn. II OSK 1886/14) (...)W sytuacji braku po stronie inwestora

możliwości udokumentowania legalności obiektu budowlanego i braku dokumentacji obiektu w zasobach organów, uznać należy, że zaistniałe wątpliwości dotyczące legalności danego obiektu (robót budowlanych) należy rozstrzygnąć na korzyść inwestora. Domniemanie odwrotne uchybiałoby bowiem standardom państwa prawa, gdyż zmuszałoby inwestora (właściciela) do dokumentowania okoliczności, z których wykazania był w świetle obowiązującego wówczas prawa był zwolniony.(...)Samowola budowlana powinna jednak być ustalona w sposób niewątpliwy, na podstawie wyczerpująco zebranego i rozpatrzonego materiału dowodowego."

W przedmiotowej sprawie materiał dowodowy zebrany przez PINB w Tomaszowie Mazowieckim w żaden sposób nie udowadnia, że budynek powstał w warunkach samowoli budowlanej. Na moje pytanie na jakiej podstawie budynek został potraktowany jako samowola budowlana otrzymałem następującą odpowiedź:

"...Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Tomaszowie Mazowieckim informuje, że w przypadku powyższego obiektu zastosowany został tryb postępowania bez wymaganego pozwolenia na budowę na podstawie przepisów obowiązujących z czasów budowy obiektu, tj. ustawy Prawo budowlane z 1974 r.(w aktach sprawy zaświadczenie z dnia 1993.02.04 r. znak UG.7228/12/93 informujące, że obiekt położony w strefie ochronnej o dominującej funkcji rolniczej z wydzielonym symbolem urbanistycznym 20D/R/-gospodarstwo hodowlane. W dniu 20.02.2019 r. wpłynęło do tutejszego organu oświadczenie właściciela Pana . . . informujące o czasookresie powstania przedmiotowego budynku. Pan . . . oświadczył, że budynek powstał w latach 1993-1994. W dniu 18.01.2019 r. wpłynęły do tutejszego organu zdjęcia lotnicze z lat 1973, 1981 oraz 1997. Z przedmiotowych zdjęć wynika, iż budynek gospodarczy istniał w 1997 r."

Odmówiono mi wyjaśnień, tak pisemnych, jak i ustnych podczas wizyt w siedzibie PINB w Tomaszowie Mazowieckim, który z w/w dokumentów przesądza o tym, że budynek jest samowolą budowlaną - zaświadczenie z dnia 1993.02.04, czy zdjęcia lotnicze, czy moje oświadczenie o czasookresie powstania budynku (oświadczenie złożone na żądanie PINB), czy być może inne dowody, których brak jest w aktach? Z faktu, że budynek został wybudowany w latach 1993-1994 nie można wywieść, że budynek jest samowolą.

Kolejne pytania dotyczyły przysługujących mi środków wyrażenia sprzeciwu co do poczynionych przez PINB w Tomaszowie Mazowieckim założeń o samowolnej realizacji budynku. W kontekście wyjaśnień Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego o możliwości zaskarżenia postanowienia w odwołaniu od decyzji, miałem nadzieję na uzyskanie wyjaśnień kiedy zostanie wydany akt prawny, od którego będzie

przysługiwał mi jakikolwiek środek odwoławczy. Zamiast tego PINB w Tomaszowie Mazowieckim pouczył mnie: "...PINB w Tomaszowie Mazowieckim doprowadzi do wykonania obowiązku nałożonych w postanowieniu nr 58/2019 z dnia 04.07.2019 r. znak PINB/7355/1886/4717/AJ/19 oraz postanowieniem zmieniającym nr 17/2020 z dnia 10.07.2020 r. znak PINB/7355/1886/4717/AO/20.

Ocenę dostarczy właściciel lub organ w trybie postępowania egzekucyjnego, na koszt i odpowiedzialność osoby zobowiązanej do jej dostarczenia.[...] na postanowienie w związku z art. 262 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego [...], w związku z art. 81c ust. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane - nie przysługuje zażalenia".

Co też uczynił Postanowieniem z dnia 13.07.2022 r. nr 54/2022.

Nakładanie na mnie obowiązku z 56 Prawa budowlanego z 1974 r. jest naruszeniem prawa poprzez błędne stosowanie przepisów.

Z wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 07.02.2013, sygn. VII SA/Wa 2776/12, w nawiązaniu do uchwały NSA z dnia 10 czerwca 1996, sygn. akt OPS 3/96:

"...Przyjąć więc należy, że odesłanie w art. 103 ust. 2 do przepisów poprzednio obowiązujących ma ten skutek, iż w stosunku do budów zakończonych przed dniem wejścia w życie nowego prawa budowlanego skutki samowoli budowlanej należy likwidować używając środków prawnych przewidzianych w przepisach prawa budowlanego obowiązującego przed dniem 1 stycznia 1995 r., w tym także stosując art. 37 ust. 1 tego poprzedniego prawa...."

"...Z tego względu środki prawne, o których mowa w ww. uchwale odnosić należy tylko do przepisów o charakterze materialnoprawnym związanym z usuwaniem skutków samowoli i ściśle z nimi powiązanych przepisów proceduralnych opisanych w przepisach Prawa budowlanego z 1974 r., (art. 37- 42). Nie ma natomiast żadnego uzasadnienia stosowanie innych przepisów tej nieobowiązującej już ustawy w odniesieniu do obiektów wybudowanych przez 1995 r.

Przepis art. 56 Prawa budowlanego z 1974 r., na którym oparł się Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego zamieszczony jest w Rozdziale 10 tej ustawy zatytułowanym "Zadania organów administracji państwowej", regulującym prawa i obowiązki organów, w tym możliwość żądania od inwestora udostępnienia dokumentów związanych z prowadzeniem robót, przekazaniem obiektu budowlanego do użytku lub utrzymaniem obiektu, opracowania instrukcji eksploatacyjnej dla obiektu lub jego części, dostarczenia

technicznych ekspertyz dotyczących projektu, materiałów, robót, a także stanu technicznego obiektu budowlanego. Był to więc również przepis umożliwiający zebranie materiału dowodowego. Nie mniej jednak jego usytuowanie w systematyce omawianego aktu świadczy, procesowo rzecz ujmując, o jego odrębnym i ogólnym charakterze, a zatem nie mającym związku z usuwaniem skutków samowoli budowlanej prowadzonej po wejściu w życie Prawa budowlanego, które zawiera odpowiednią regulację w art. 81c ust. 3, umożliwiającą stronom postępowania kwestionowanie postanowień nakładających obowiązki dostarczenia w określonym terminie odpowiednich ekspertyz stanu technicznego obiektu budowlanego."

"... Uwzględnić przy tym należało, że przyjęcie wadliwej podstawy godziło w interes strony, pozbawiając ją prawa do złożenia środka odwoławczego...."

Skoro więc PINB przyjął, bo w żaden sposób nie udowodnił, że budynek jest samowolą budowlaną, to co najwyżej powinien zastosować art. 37 ust. 1 ustawy z 1974 r., który reguluje kwestię możliwości legalizacji samowolnie wzniesionej budowli.

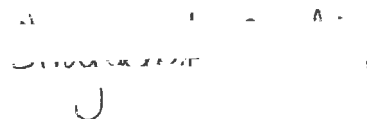
Konsekwencje prawne stwierdzenia samowoli budowlanej dokonanej przed dniem 1 stycznia 1995 r. określają przepisy art. 37-42 Pr. bud. z 1974 r. W myśl art. 37 ust. 1 pkt 1 tej ustawy: obiekty budowlane lub ich części, będące w budowie lub wybudowane niezgodnie z przepisami obowiązującymi w okresie ich budowy, podlegają przymusowej rozbiórce albo przejęciu na własność Państwa bez odszkodowania i w stanie wolnym od obciążeń, gdy terenowy organ administracji państwowej stopnia powiatowego stwierdzi, że obiekt budowlany lub jego część znajduje się na terenie, który zgodnie z przepisami o planowaniu przestrzennym nie jest przeznaczony pod zabudowę albo przeznaczony jest pod innego rodzaju zabudowę. Ocena wszystkich przesłanek uzasadniających nakaz rozbiórki obiektu budowlanego przewidzianych w art. 37 ust. 1 i 2 Pr. bud. z 1974 r. powinna być dokonywana według stanu prawnego obowiązującego w dacie budowy tego obiektu, chyba że obecny stan prawny w zakresie przesłanek wskazanych wyżej w pkt 1 i 2 obowiązujący w dacie orzekania przez organ dla inwestora, który dopuścił się samowoli, jest korzystniejszy dla inwestora. Jeżeli brak jest podstaw do nałożenia obowiązku rozbiórki całości lub części obiektu budowlanego wykonanego bez pozwolenia na budowę, to zgodnie z postanowieniami art. 40 Pr. bud. z 1974 r. powiatowy inspektor nadzoru budowlanego wyda inwestorowi, właścicielowi lub zarządcy **decyzję** nakazującą wykonanie w oznaczonym terminie zmian lub przeróbek, niezbędnych do doprowadzenia obiektu budowlanego, terenu nieruchomości lub strefy ochronnej do stanu zgodnego z prawem. Niezbędne zmiany muszą być w decyzji precyzyjnie określone z podaniem przyczyn i źródła nałożenia poszczególnych obowiązków. Zatem jeśli w sprawie nie zostanie stwierdzone, że zachodzą okoliczności uzasadniające

wydanie nakazu rozbiórki obiektu budowlanego, to organ orzekający powinien zalegalizować taki obiekt. Legalizacja samowolnej budowy następuje przez wydanie zezwolenia na jej użytkowanie na podstawie art. 42 ww. ustawy.

Proszę o pomoc w obronie moich praw.

Występowałem o unieważnienie postanowienia oraz złożyłem wniosek o umorzenie postępowania w odniesieniu do budynku 3.05 x 2.98 m, ale okazało się to bezskuteczne.

Z poważaniem

Do wiadomości:

1. Główny Inspektorat Nadzoru Budowlanego
2. Wojewódzki Inspektorat Nadzoru Budowlanego
3. Starosta Powiatu Tomaszowskiego
4. Powiatowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego